

21772 REIAL DECRET LLEI 14/1993, de 4 d'agost, pel qual es modifiquen la disposició addicional tercera i la disposició transitòria segona de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú. («BOE» 199, de 20-8-1993.)

La Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, es va publicar el 27 de novembre de 1992. La disposició final estableix que l'entrada en vigor de la Llei es produirà tres mesos després de la seva publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat». D'altra banda, la disposició addicional tercera de la mateixa Llei preveu que, per reglament, en el termini de sis mesos a partir de la seva entrada en vigor es porti a efecte l'adequació a aquesta de les normes reguladores dels procediments administratius, sigui quin sigui el seu rang, amb menció específica dels efectes estimatoris o desestimatoris que produeixi la falta de resolució expressa. En conseqüència, el termini legalment establert per realitzar l'adequació de procediments finalitza el 27 d'agost de 1993.

El 15 de gener de 1993, el Consell de Ministres va aprovar un acord per al desenvolupament de l'adequació de procediments administratius a la Llei 30/1992. L'Acord fixa els criteris de l'adequació i especifica que el seu resultat hauria de ser la reducció del nombre de disposicions reguladores dels procediments administratius, l'aplicació estricta del compliment de l'obligació de resoldre'ls expressament, fixant el termini màxim de resolució dels procediments i els efectes dels actes presumptes, i la simplificació i agilitació dels tràmits interns dels procediments, i a més determina les resolucions que posen fi a la via administrativa.

Seguint aquestes directrius, l'Administració General de l'Estat va iniciar el procés d'adequació de procediments. En una primera fase, es va recollir informació sobre els tramitats en l'àmbit de l'Administració General de l'Estat, fet que va permetre identificar l'existència de 1.893 normes que contenen regles procedimentals i que, per tant, necessiten l'adequació corresponent. Aquesta ha de tenir en compte, a la vegada, les exigències derivades de les reformes introduïdes per la Llei 30/1992 i les peculiaritats de cada procediment en funció de la seva finalitat específica, que contingui la seva legislació substantiva.

L'aprofundiment en la prolixitat normativa a què s'ha fet referència ha revelat una casuística heterogènia, en particular en les àrees subvencionals i d'autoritzacions administratives. A més, en tots els supòsits, s'ha posat de manifest la necessitat d'apreciar no solament les peculiaritats derivades de l'adequació procedimental, sinó també de realitzar-la en sintonia amb el règim de distribució de competències que preveu el bloc de la constitucionalitat, cosa que ha afegit un important factor de complexitat a tot el procés, atès el considerable nombre de normes preconstitucionals afectades.

D'altra banda, la Llei 30/1992 es va tramitar i es va aprovar simultàniament amb la Llei orgànica 9/1992, de 23 de desembre, de transferència de competències a les comunitats autònomes que van accedir a l'autonomia per la via de l'article 143 de la Constitució. Si bé aquestes dues lleis regulen àmbits materials diferents, la coincidència de la seva posada en pràctica ha de produir uns efectes que s'han de tenir en compte necessàriament. En particular, la confluència està dificultant la possibilitat d'apreciar la incidència en l'adequació de procediments de la nova distribució de competències, que determina que bona part dels procediments que actualment són de competència estatal hagin de passar a ser aplicats per les comunitats autònomes, i fins i tot, en certs casos, a ser regulats per aquestes. Aquestes circumstàncies també exigeixen, per raons de seguretat i eficàcia, tenir en compte les conse-

qüències del procés de traspassos, en la mesura que, si no es preveuen, es requeriria un nou procés d'adequació dels procediments.

Malgrat l'avançat grau de desenvolupament assolit en els treballs d'elaboració de les normes d'adequació, tots aquests factors han fet impossible la culminació del procés d'adequació en el termini que preveu la Llei. I, en absència d'aquesta adequació, l'aplicació directa de la Llei 30/1992 plantejaria una sèrie de problemes que constituirien un obstacle seriós per a l'assoliment dels objectius de la mateixa Llei, i això pertorbaria l'exercici ordinari de l'activitat administrativa. Entre aquests efectes, es podrien destacar el termini únic per resoldre qualsevol sol·licitud administrativa, que la mateixa Llei regula amb caràcter subsidiari; el règim d'actes presumptes, la concreció del qual es difereix per la mateixa Llei a les normes reglamentàries d'adequació, o la inaplicabilitat de la terminació convencional, a falta d'una regulació reglamentària.

Davant la impossibilitat de recórrer al procediment legal ordinari, atesa la celebració de les recents eleccions generals, unida al que s'ha dit, es justifica la necessitat extraordinària i urgent d'ampliar mitjançant un reial decret llei els terminis que estableix la Llei 30/1992, per tal de culminar, d'aquesta manera, el procés d'adequació amb totes les garanties necessàries, tenint en compte a més la recent reestructuració de departaments ministerials aprovada mitjançant el Reial decret 1173/1993, de 13 de juliol. Com ha reconegut la jurisprudència del Tribunal Constitucional, és possible fer ús del reial decret llei per donar resposta a les necessitats relatives que s'originen en l'exercici ordinari de la tasca governamental, quan no es pugui acudir a la mesura legislativa ordinària sense trencar l'efectivitat de l'acció requerida, bé pel temps a invertir en el procediment legislatiu o per la necessitat de la immediatesa de la mesura.

En virtut d'això, en ús de l'autorització concedida a l'article 86 de la Constitució espanyola, i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 4 d'agost de 1993,

DISPOSO:

Article únic.

1. La disposició addicional tercera de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, queda redactada de la manera següent:

«En el termini de divuit mesos a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, s'ha de portar a efecte per reglament l'adequació a aquesta de les normes reguladores dels diferents procediments administratius, sigui quin sigui el seu rang, amb menció específica dels efectes estimatoris o desestimatoris que produeixi la falta de resolució expressa.»

2. L'apartat 3 de la disposició transitòria segona de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, queda redactat de la manera següent:

«Als procediments iniciats després de la finalització del termini a què es refereix la disposició addicional tercera els és aplicable, en tot cas, el que disposa aquesta Llei.»

Disposició final única.

Aquest Reial decret llei entra en vigor el mateix dia de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Palma de Mallorca, 4 d'agost de 1993.

JUAN CARLOS R.